

Kavala: Vyhláška nesmí být diktátem

Mnohamilionové investiční akce není nutné v době krize odkládat nebo pohřbívat. Obce a města by je však měly dobře předem zvážit, realizovat s rozmyslem a nenechávat je šplhat do závratných finančních výšek. Takového názoru je starosta obce Bělotín Eduard Kavala.

Je rozumné investovat v době hospodářské krize do nákladných investičních akcí?

Zrovna teď ve středu jsme projednávali další výstavbu bytů. Ministerstvo pro místní rozvoj a Státní fond rozvoje bydlení totiž vyhlásilo nové grantové programy, do kterých bychom si mohli sáhnout. Zájem o bydlení je u nás permanentní. Lidé sice nemají peněz nazbyt, ale chtějí bydlet ve svém. V podnájemech ve městech, ale i u soukromníků u nás na vsi, totiž platí nekřesťanské peníze.

Hodláte investovat i do jiných projektů než do bydlení?

Dokončujeme nové zdravotní středisko a také bychom rádi pokračovali v přípravě kanalizace. Ta je předběžně

vyčíslena na sto milionů.

Jaké akce by teď podle vás měly se svou realizací počkat?

Obce by se teď rozhodně neměly pouštět do ničeho, co generuje další výdaje. V této oblasti jsem velmi skeptický. Také máme v Bělotíně připraveno několik volnočasových projektů, ale počkáme nimi na příhodnější dobu. Různé aquaparky nebo ledové plochy na sebe vážou další a další výdaje na provoz a přitom slouží jen úzké skupině lidí.

Jakou politiku zastává vaše obec?

Investovat do obecně prospěšných projektů. Například když se nepostaráte lidem o bydlení, mladí lidé se začnou stěhovat jinam, sníží se počet žáků, škola se stane neplnohodnotnou, po čase jí začne hrozit zrušení a obec je tím degradována. Je to jako začarovaný kruh.

Čím si vysvětlujete, že se poslední dobou množí projekty, které se v konečném důsledku prodražují až o miliony korun?

Některí zneužívají toho, že je krize, a neúměrně snižují

ceny zakázek. Ty jsou pak ve skutečnosti mnohem dražší a firmy spoléhají na to, že je obce i přesto zaplatí. Člověk se ale nesmí dát.

Eduard Kavala

Foto: Deník/ Kateřina Kapková

Dá se těmto nepředpokládaným potížím nějak předejít?

Když jsme stavěli těch šestnáct posledních bytů, osvědčilo se nám, že si tu akci vyprojektovala i zrealizovala jedna a táž firma. Když si pak sama zajistila i statický posudek, narazila na nevhodné podloží. Pak za námi přišla s tím, že se kvůli tomu stavba o tři miliony prodrazí, a chtěla je po nás. Vložili se do toho i

právníci a nakonec musela firma zaplatit pilotáž ze svého rozpočtu, poněvadž jinak bychom od celé zakázky ustoupili.

Čím dalším ještě může podle vás vzrůst cena investičního projektu?

Třeba i změnou legislativy. Když jsme stavěli školu, počítal projekt s jedním únikovým schodištěm. Mezitím se ale změnila příslušná vyhláška, která tvrdila, že děti potřebují úniková schodiště dvě. Nebo jiný příklad. V bytech, které stavíme, nám byla uložena povinnost zřídít každému z nich požární hlásič, napojený přímo na centrálu. Marně jsme argumentovali tím, že u nás žádná centrála neexistuje. Nakonec jsme našli náhradní řešení v podobě únikových prostor a tím jsme ušetřili asi milion korun. A když nám ve škole nařizovali nainstalovat bezdotykové baterie s tím, že to žádá Evropská unie, zjistili jsme, že je to jen obyčejná česká lobby. Je dobré vycházet vyhláškám a nařizením vstřícně, ale nesmí to být diktát. (ka)